

april 1972

Kunstwerk van de maand

Het afgebeelde kunstwerk is
gedurende de maand april
geëxposeerd in de hal van het
Centraal Museum,
Agnietenstraat 1 (buslijn 2 en 12)

EEN PAAR MUILTJES

Gemerkt: Louette Finner
ca. 1875
inv.nr. 11447

Voor de etalages van Louette Finner in Brussel zullen vele vrouwen vol bewondering naar al het kleurige schoeisel hebben staan kijken. Getuige deze muiltjes werd er in het atelier met veel smaak en zorg gewerkt.

Het voorstuk van de muiltjes is van hemelsblauw zijden satijn, evenals de bekleding van de hak. Langs het voorstuk en de hiel zijn door elkaar gedraaide koordjes van blauwe zijde en gouddraad genaaid. De wreef wordt bedekt door een grote rozet van hetzelfde hemelsblauwe zijden satijn en van zijden fluweel iets dieper van kleur. Op de rozet is een rechthoekig verguld gespje bevestigd. Voering en binnenzool, met zachte vulling, zijn van crème zijden satijn.

Na een periode van uiterste eenvoud wordt de schoenenmode vanaf ca. 1850 weer rijker. Het schoeisel is door de eeuwen heen altijd gevarieerd soms tot vrijwel onmogelijke vormen toe, en meestal uitbundig versierd. De Biedermeier schoenendracht heeft daarop een uitzondering gevormd; de bandschoenen van de dames hadden jarenlang zelfs in 't geheel geen hakken. In de tweede helft van de 19e eeuw komen er weer hakken onder de schoenen en krijgt de garnering nieuwe aandacht.

De rijzige mode van de jaren 1870 brengt een verlangen naar iets hogere hakken met zich mee. Door de lengte van de rokken, die de schoenen weinig kans geven gezien te worden, laat men zich toch niet weerhouden om uiterst sierlijk schoeisel te dragen. Een paar schoenen van dezelfde firma en van dezelfde datum bestaat uit een linker en een rechter schoen, terwijl de zolen van de muiltjes nog geheel identiek zijn. Aan het einde van de 19e eeuw voltrekt zich namelijk, nog aarzelend, de definitieve overgang van de rechte naar de kromme leest.

Afgezien van het feit, dat de muiltjes zelden gedragen zijn, zullen de fluweelzachte zolen ook weinig anders ontmoet hebben dan wollen Deventer tapijten. Als de draagster, in kamerjas en klein mutsje gekleed, in haar gecapitonnerde fauteuil zat, rustten de muiltjes op een met wol geborduurd voetenbankje.

Lange tijd deden de nederlandse dames veel luxe inkopen in Brussel. Voor wie niet helemaal naar Parijs wilde reizen boden de Brusselse zaken zeer elegante kleding en accessoires volgens de laatste Parijse mode. Louette Finner leverde aan verschillende buitenlandse hoven, en had in 1867 aan de „Exposition de Paris" deelgenomen.